

РЕШЕНИЕ

№ 2456

гр. София, 13.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **1173** по описа за **2021** година докладвано от съдия Георги Бозуков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу решение от 30.11.2020 г., постановено по НАХД № 4237/2020 г. на Софийски районен съд – Наказателно отделение, 93 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 458636-F473770/21.08.2019 г., издадено от началник на отдел „Оперативни дейности“ – С. в ЦУ на НАП, [населено място], с което на касатора, на основание чл. 185, ал. 1 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 500 /петстотин/ лева за нарушение на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС.

В жалбата е посочено, че решението е неправилно и необосновано, постановено в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. Излага съображения за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Искането до съда е за отмяна решението на СРС, а с него и на процесното НП.

В съдебно заседание, касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба – ЦУ на НАП, чрез юрисконсулт И. оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, II касационен състав, като се запозна с

обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Административен съд София-град, II-ри касационен състав, като съобрази изложените в жалбата касационни основания, събраните по делото доказателства и извърши касационна проверка на оспорваното решение по чл. 218, ал. 2 от АПК, прие за установено следното:

На 03.02.2019 г. в 16.27 ч., е извършена проверка от инспектор по приходите в ЦУ на НАП-С.. В хода на проверка на търговски обект – павилион, находящ се в [населено място], [улица], „Б. градина“, стопанисван от [фирма] е направена контролна покупка и същата е заплатена в брой. За покупката на един брой безалкохолна напитка „Фанта – бяла праскова“ на стойност 2.00 лева, е извършено плащане от ОП с монета от 2.00 лева, за което не е издадена фискална касова бележка. Провереният инспектор констатира, че в обекта има фискалното устройство- модел „Т. ZM-KL-V2“ с ИН на фискалното устройство ZK036101 и номер на ФП 50041308. На място е съставен Протокол от извършената проверка. Провереният призовава управителя на дружеството и на 25.02.2019 г. съставил АУАН № F473770 на [фирма] за нарушение на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС. Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

Районният съд е изследвал подробно всички релевантни за спора обстоятелства, като е изложил подробни мотиви. Правилно е констатирано извършването на нарушението въз основа на събраните по административно-наказателната преписка доказателства. Разпитан е актосъставителят и са обсъдени писмените доказателства. Показанията са разгледани в съвкупност с останалите събрани материали. Изложените мотиви и направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на съда, поради което не следва да бъдат преповтаряни. Актът за установяване на административното нарушение е съставен, съгласно изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в акта, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. В АУАН и НП са посочени по изискуемия от закона начин описание на нарушението, което е установено, както и обстоятелствата, при които е извършено съобразно чл. 42, респ. чл. 57 от ЗАНН. Съществува и пълно съответствие при описанието на фактическата обстановка в АУАН и в НП, чрез индивидуализиране на нарушението, което се санкционира и установените обстоятелства, при които е извършено.

Касационната инстанция приема, че от събраните по делото доказателства по несъмнен начин се установява нарушение на чл. 118, ал.1 от ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство, независимо дали е поискан друг данъчен документ, а получателят е длъжен да получи фискалната касова бележка и да я съхранява до напускане на обекта.

Настоящият състав споделя изводите на СРС за неприложение на чл. 28 от ЗАНН. Неизпълнението на законовото задължение е формално и не е необходимо търсенето на определен противоположен резултат. Стойността на извършената покупка е без значение, защото тя не е елемент от фактическия състав на нарушението, предвидено от закона. Обществената опасност не може да бъде определена като по-ниска в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид, тъй като извършването му винаги води до неотчитане на извършените от проверяваното лице продажби.

Съгласно чл.185, ал.1 от ЗДДС - лице, което наруши чл.118, ал.1 от ЗДДС, се налага имуществена санкция в размер от 500 до 2000 лева. В случая административно-наказващият орган я е наложил в минимален размер и съдът приема същата за правилно определена.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора на ответника се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, поради което съдът дължи присъждането им. На основание чл. 63д от ЗАНН, във връзка с чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на ответника следва да се присъди сумата от 80 лева.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, II касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 30.11.2020 г., постановено по НАХД № 4237/2020 г. на СРС – НО, 93 състав.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Националната агенция за приходите, сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: